

چندوکی زیان لاوان له زیر بالی رهشی شهري ناوخودا

قەدەردىيە كە دەپەۋىت بىماخاتىدە ئېرىپالى رەشى شەرى ئاوخۇسەكىتى.

بەشی سییەم و کۆتاپی

نهاز و ناخوشی له لایه‌کی ترهوه نه متواتی خوم شقون هروده‌ها جلم بتو لدبه ره نه که کاره باشند و بته‌واوی نام بتو نه شه خورا به بوایه یه کلک خواردم به ددهمه‌وه بکات نه کیشانه هه مه مه برآکم بتوی چاره‌سراه رکرد و یارمه‌تی هه دام تا دواز خوم وام لیهات به دهستی پاست چاره‌سراه ره و کیشانه خ خوم دواز دو سی که سیک منیش چوومه شه بروهه به سه‌ردی خوم منیش و ده نه اوانه‌ی له لویدا بون چهند وایه‌ریکیان ده دهستم به است و پاشان چهند جاریک هه فته‌ش له نه خوشخانه خه واندیمان دوو هه فته‌ش له نه خوشخانه هه (۰۰) بیو بیهه زیوی کاره‌بای نزم و بهز نیشیان هه دهستم نه کرد نه که به خوشی خوم بگره به زه‌بری کاره‌با پنجه کانیان هه جو لندم تاوه کو هه دو دهستم بخنه‌وه نیش به لام دواز نه وهی قایش و وايده کانیان له دهستم کردده وه هه دهست به هیچ نه کرد و هه روه کو خوم بیووم له بره نه وهی مینده نه دکتره که ناوی دکتور زهیر بیو دکتریکی زیره که بیو دهستم و ده ماره کانی به ته‌واوی هه دهستم و ده ماره کانی به ته‌واوی سیستی کردبووا به ته‌اسانی نه نه کوتاه کاره نانه به بتو تاقی کردنه وه ش نه مه مه تو ای دهست بتو سه‌رم به رم دواتر دکتره که وده قهه‌کی بتو کردم بتو نه خوشخانه هه (۰۰) بتو (علاجی طبیعی) که ماوهی دوو سه‌عاتیک له وی به ده زنیکه که نه که منیش هه دهست به لیدانی هه مه موو پقدی له گل براکه م سه‌رد له بیانیان نه چوون بتو لای و باسی خوم بتو کرد که به چی وام لهاتووه ندری پی ناخوش بیو دواتر فه حسی نه واوی له شمی کرد و به ده زنی له و بالمه می نه دا که سره پیش شهوم: هه دهست به لیدانی ده زنیکه که نه که منیش هه دهست به لیدانی نه کرد نه وه خریک نه بیووم و کومه‌لیک نه جهزه‌ی کاره‌بایی باشی تیا بیو هه نه وهی ش بیو به همی نه وهی تا راده‌یه که هه دهست به چاک بونووه کرد پتایه‌تی دهستی پاست هه چهند هینزی تیا نه بیو هه دهستی دهسته هه سر پی ماوه به ناوی (ریزفین) دواتر نوسراویکی په سمعی علاجی طبیعی بتو نووسیم بهم شهیه‌یه که نه بینن بتو لیزنه طبی تا لهدره وهی کورستان چاره‌سراه بکریم، به لام نه وه بولمان دا لیزنه که بینن وه لامان لی و درگین به داخله وه لدبه ره نه وهی واسطه مان نه بیو نه مانتوانی لیزنه که بینن ناچار بینمان برد بتو برادرتکه که هه رحبتک شوینه کانی له شم باش بیوون ته نیا دهستی چه پم هه ره به ته و اوی بالم سر بیو هینزی تا نه بیو نه مه شه سه‌ردی

زیارت له (۲۰) ده زینم بُو نوسراو له گه
کومه‌لایک حبی ته شهنج و ظیلهایات و
ئازار و کومه‌لایک بتلّ ناوی مخزی بیرم
ئه کرد و تو بلییئه نهه ده ستمان
بکونوه نیش یان بُو هتاهه تایه بهم
شیوه‌یه نهه مینمه و به شه ویش که
سمرم ئه کرده سه رسرين تابه یانی
له خه ویکی ناخوشدا بیوم هه رچونی
بیت هه فته که م ته او و کرد و کومه‌لایک
له خزم و برادران سه رانی
نه خوشانه که یان کرد بُو لام، به لام من
ته نیا ناؤساوی قاج و بربنداری هه ندی
شویته لش نه بیت که چاک بیو هه ستم
به باشی تر نه کرد که شاینه دلخوشی
من بیت. دوای حوت روچه که دکتور
فه حسی کرد و پیش و تم: ده ستم
چونه منیش پیشم و ت که هه دوو
ده ستم هه و هه کو خویه‌تی و ناتوانم
ته نانهات که وچکی چاش هه لگرم
چونکه و هکو منال ئه بیت یه کیک
خواردم به دمه و بکات چونکه
ناتوانم.

بُویه دواتر ناردمی بُو لای دکتوریکی
تر ئه و بیو من و براکه م چوینه لای
دکتوره که نه مزانی اختصاصی ئه و
دکتوره چیه؟ به لام ئه و پرسیاره
کرد و تی بُچی وات لیهانووه پیش
ئه وی من قسه بکه براکه م و هلامی
دایه و هجزی نه کرد بُلی له (۰) و له ناو
(۰) واپتیکرده له یادم نه ماوه چی ووت
له پاستیدا براکه لم ترسا نه بیو که
هزی نه کرد دکتوره که بیانی بُچی و ام
لیهانووه ته نیا بُق ئه و بیو که که شف
نه بین و جاریکی تر توشی عه زیت و
گرتن و ناخوشی نهه مه و هه روهها
دکتوره که مان نهه ناسی چیه و چی
نییه ئه و بیو قسه که ای براکه بپی و
وتی هه شتیکه با خوی قسه بکات تو
له جیاتی نهو قسه مه که دیار بیو توزی
تزوه بیونش. بُو دیار بیو بَه بَه

به لام پیش ئه وی له (۰) بِرْوَم
ده رهه و هیشتا هه ره ویدا بیوم
یه کیکان له وانههی ده گای (۰)
هه رهه شهی لیکردم که نایبت به همیع
حوری باسی ئهه بکه نایبت بلیی
لیکاندا بیوم و نایبت بچی بُو
نه خوشانه و تم هه مو له شم ئازاره و
هیلاکم چون نهچ و تی نایبت چی
خوت چاک ئه بیته وه نهه قسانه
ئهیکد له و کاته دا بیو که ریگاریان
ئه کردم و ئو ناسیاوه شمان به دیارمه وه
وهستابو ئاگای لام قسانه بیو به لام
قسهی نهه کرد و ئه ویش و دک من
ده سه لاتی نه بیو به هه حال من
خواخوم بیو ده قیقه یه که زووتر له و
شویته بِرْم و پرگارم بیت، که چوومه
ده رهه و هه رهه براکه م که چهند و هخت بیو
به دوامدا ده گه را له ده رهه و چاوه پوان
بیو به بینی نه دلخوش بیوم.

هر لوه شویته وه هه رسیکمان به ری
که ویتین به رهه و مالیکی خزمان و ئه و
بُو شهه هتا به یانی له مالی ئهوان به سه رم
برد که چووم کومه‌لایک خزم له ویرون
بُو لای من هاتیون، هینده ئازار و
ئه شکه نجه و ناخوشیم بینی بیو
ئه و پرچه و ام ئه زانی تازه له دایک
بیوم.

کام شپوازی په روهردہ...!؟

ازاد نه جمهوری

تیپرس راوه کانیانه و، گهر بهاتایه
چاره کی چاره کی ئو سامانه کی که لای
ئوان کوپوتە و بدرایاته خزمەتی
بواری پرۆسەی پەرورەد و فیرىکىدن
بەھمۇ لایەن کانیانه و له كوردستان،
پیستا ئەو پرۆسە يە زۆر لەپیش بۇو،
بەلام ستم ئەوھىيە كەھمۇ كۆمەلائى
خەلکى كوردستان ئەو راستىانە دەزانىن
ولى ئىپەندەنگن ئەوانەى وەك شتى
سەرتىلى پیشىتبو له ماۋەدى ئەم
سالانەدا بېكارانىيە ... گرنگى دان
بەپرۆسەي نەھىشتىنى تەخونىدەوارى و
كىرىدىنى خوينىد بەزۇر بە خۇپاپىسى و
گرنگى دان بە باچقەي ساوايان و
كامادەكىدن و خاوىن كىرىدى ھەمۇ
بەرتۇوكە كانى خوينىدنا كە بەئاشكرا تاكى
ناستەكانى ساپايدى سىبېرى حکومەتى
پیشاش لەساپايدى سىبېرى حکومەتى
بەرىيەد لە بەرۋە وەندى دۈزىنلى
كەلەكمان، ھەر رەھا گرنگى دان
زانكۇپە يمانگاكان و
بەشەناوخۇويە كانيان، گرنگى دان بە
كىرىدىنى خوينىنگا نمۇنە يېكەن و
كىرىدىنى يەخۇپاپى، ئەم بوارە گەر بىت
بەرتىنامەي دروست و گونجاوو
سەركەتوو يۇ دەركە وتنى كەسانى زۇر
مەلبەن دىنەك بۇ دەركە وتنى دەپىتىت، دەپىتىت
بەتونا و سوود بەخش بۇ داھاتۇرى

تی به جی و دایین ناکات بُو کومه ل، که
سالهای ساله گله مان شورشی بُو
هکات و قوربانی له پیتاوا ده دات.
ستواری کلاسیکی شویندی کاری دهستی
عقولی دیاری ناکات و پارسه نگی
دروکیان و دک پیوست رانگرینت.
نه خشه و پلانی نوی و هاچه رخ
دیوندی نیوان ریگای وانه و تنه وه
درنامه خویندن گری ده دات
یه که و له گهل تکن له لژیای
دروهده که ئه پیش خزی له بر نامه
انستی یه کانی تله فیزیون و فیزیون
سره بر نامه بُو دایزدراو تاقیگه
مانه وانی و پرژه تاقیگردنه و
وکانی فیزکردنه بینن و گری گرتن که
رورکی ناوچه بی پتوه بیت له همو
پلاکی بی پره و ره بی کاندا
دی بتته وه.

گهر لهم گوشه یوه بروانینه ئیستای
نوردستان، پاش تبیه پیوونی چندین
سال بس سر را پاه پین و دهسته کاریوونی
ره مان و حکمه تی هر ریم دا برو سه
ره روهد و فیکر دن گزانگاری
رچاوی به خویه وه نه دیتورو، هوى
سره ره که ئه وه ش تهها ده گه پیته وه بُو
سره رقالی حزب بالا دهسته کان به کاری
اراستنی به رژه وه ندی تاسکی
هزیایه تی خویان و سه رجه م

پروره رده و فیزکردن هوئیه کن بتو
پیگمایاندنی ها اولانی سردهم، که
باوره پتکی ته اوی به بیدکوه بهستنی
دیالیکتیکیانه تیئورو به جی هینان،
زانست و کار، تاکه که س و کومه ل
هه بیت.
له ولاتی نیمده، هه روهک نه وسای
ولاتانی نه و بوبی، شیواری فیزکردن
کلاسیکیه و تاکو نیستاش جیاوازی
نوره و له نیوان نه و خالانه و بواری
بدرنامه و روگای فیزکردن.
له کومه لگای نیمده سیسته می
کومه لایه تی له و ظاسته دنا نیه که
نه خشنو پلانی پروره رده له زیر سایه یدا
بدره همه که پشت بیهستت به
چونیه تی په یوندی نیوان به شه
بنچینیه بیه کان له بیدرنامه و روگای وانه
و ووتنه وه و پتشکوهتنی پروره رده، که
نهم به شانه ش هر یکه کارتیکردنی
خوی هه بیه له سره نه وی تر، بتو
بره و پیشبردن یان گرفت بتق دروست
کردن.
گه ره لم تیپوانیه دروسته وه بت
نه خشنو پلان بیوانینه پرورگرامی کونی
خویندمنان، ده بینین پر په له باهه تی
کلاسیکی بی که که تهها خزمه ت
به دوژمانی گله که مان ده کات،
دواکاری و داخوازی زیانی کومه لایه تی